

Plenum

Torsdag 22.2.2024 kl. 15.59—20.25

5. Regeringens proposition om godkännande och sättande i kraft av Internationella arbetsorganisationens konvention om avskaffande av våld och trakasserier i arbetslivet

Regeringens proposition RP 89/2023 rd

Remissdebatt

Talman Jussi Halla-aho: Ärende 5 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talman konferensen föreslår att ärendet remitteras till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet.

För debatten reserveras i detta skede högst 30 minuter. Om vi inte inom denna tid hinner gå igenom talarlistan avbryts behandlingen av ärendet och fortsätter efter de övriga ärendena på dagordningen. — Minister Grahn-Laasonen, varsågod.

Debatt

17.32 Sosiaaliturvaministeri Sanni Grahn-Laasonen (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallitus ehdottaa esityksessään, että eduskunta hyväksyisi väkivallan ja häirinnän poistamisesta työelämässä tehdyn Kansainvälisen työjärjestön eli ILO:n yleissopimuksen sekä lain sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Yleissopimus ja sitä täydentävä suositus hyväksyttiin kesällä 2019 ILO:n työkonferenssissa. Kyse on ensimmäisestä nimenomaan työelämässä tapahtuvan väkivallan ja häirinnän torjumista koskevasta kansainvälisestä sopimuksesta. Yleissopimuksen tarkoituksena on suojella työntekijöitä sekä muita työelämässä toimivia henkilöitä väkivallalta ja häirinnältä. Yleissopimus sisältää määräyksiä muun muassa soveltamisalasta, keskeisistä periaatteista, suojelusta ja ehkäisemisestä, täytäntöönpanosta, oikeuskeinoista sekä ohjauksesta, koulutuksesta ja valistuksesta.

Ratifioimalla yleissopimuksen ILO:n jäsenvaltio sitoutuu sopimusmääräysten tavoiteta-soon. Jäsenvaltio sitoutuu kunnioittamaan, edistämään ja toteuttamaan kaikkien oikeutta väkivallasta ja häirinnästä vapaaseen työelämään. Esityksessä lähdetään siitä, ettei yleissopimuksen määräysten voimaansaattaminen edellytä lainsäädäntömuutoksia. Keskeisimmät kansalliset säädökset, jotka koskevat yleissopimuksen alaa, ovat työturvallisuuslaki, laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta, yhdenvertaisuuslaki ja rikoslaki.

Yleissopimus on tullut kansainvälisesti voimaan 25.6.2021. Suomen osalta yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity ILOon. Esitykseen sisältyvä laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan.

Arvoisa puhemies! Väkivallalla ei ole sijaa suomalaisessa työelämässä, ei kaduilla, ei kodeissa, ei kouluissa, ja kenenkään ei pitäisi joutua pelkäämään turvallisuutensa ja kos-

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

kemattomuutensa puolesta. Väkipalva on musertavaa. Mustelmien ja ruhjeiden lisäksi se jättää haavoja, jotka eivät näy ulospäin: arvottomuuden tunnetta, pelkoa ja häpeää.

Yksi valtion tärkeimmistä tehtävistä on suojella kansalaistensa turvallisuutta. Tähän pääministeri Orpon hallitus on sitoutunut 100-prosenttisesti. Hallitusohjelman mukaisesti väkivallan eri muotoja tullaan torjumaan määrätietoisesti ja monin eri keinoin.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Reijonen, olkaa hyvä.

17.34 Minna Reijonen ps: Arvoisa herra puhemies! Käsittelemme nyt hallituksen esitys-tä eduskunnalle väkivallan ja häirinnän poistamisesta työelämässä tehdyn Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi.

Tämä on tärkeä asia. Siellä hallitusohjelmassahan on ihan selkeä kirjaus, että edistäm-me työturvallisuutta ja työelämän väkivaltatilanteiden ennaltaehkäisyä, ja niitä todellakin on varmasti aika paljon. Vuosia tätä on viety eteenpäin jo muutenkin. Täällä oli pitkät se-litykset, mitä on tehty tämän asian viemiseksi eteenpäin. Mitenkä paljon näitä asioita ta-pahtuu tuolla työelämässä, niin kun tätä lukee, niin se on hämmästyttävän paljon: jopa puo-let on joissakin paikoissa kokenut tällaisista. Eihän sillä tavalla voi olla, ei niin saa olla, ja se on todella valitettavaa.

Elikä hallituksen esitys vaikuttaa erityisen asialliselta, ja kiitos siitä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Perholehto, olkaa hyvä.

17.35 Pinja Perholehto sd: Arvoisa puhemies! Ensinnä kiitos ministerille tästä esittelys-tä.

Joku skeptikko voisi sanoa, ettei yleissopimuksen hyväksyminen ja voimaansaattami-nen muuta yhtikäs mitään, koska kansallista lainsäädäntöä ei samalla muuteta, mutta mi-nusta tällä ratifiointilla on iso periaatteellinen merkitys. Se tukee ja edistää osaltaan myös Suomen perustuslaissa säädettyjen oikeuksien toteutumista ja ennen kaikkea antaa myös täällä eduskunnassa paikan ja mahdollisuuden keskustella siitä, miten sopimuksen henki ja tavoitteet viedään konkretiaan yhä paremmin myös täällä Suomessa.

Olen itsekin ensimmäiseltä ammatiltani itse asiassa tarjoilija. Mara-alalla oli valtavan ihana työskennellä: siellä oli energinen työyhteisö, ihania kanta-asiakkaita ja uusiakin. Yh-tä, mitä en ikävöi lainkaan, on kuitenkin pikkujoulukausi. Silloin oli aika kiireistä, myynti rullasi oikein hyvin, mutta ihmisiltä unohtuivat käytöstavat. Työvuoron aikana on vihjail-tu, tuijoteltu, vihellelty, on napsuteltu sormia, yritetty ostaa seksiä, koskettu ilman lupaa ja uhattu odottaa yöllä takaovella.

Yli puolet palvelualan työntekijöistä joutuu kohtaamaan työssään Suomessa edelleen seksuaalista häirintää, ja vielä useampi kohtaa väkivallan uhkaa — ei tarvitse kuin miettiä esimerkiksi vartijoita, taksikuskeja, linja-autonkuljettajia, opettajia, pysäköinninvalvojia, sairaanhoitajia, myyjiä. Harvassa ovat sellaiset ammatit, joissa ei kohtaa häirintää tai väki-valtaa.

Puhemies! Kumpikaan näistä ei kuitenkaan ole ammatinvalintakysymys. Missään työs-sä — ei yhtään missään työssä — ei pitäisi joutua sietämään kumpakaan. Siksi ei riitä, että täällä vain ratifioidaan sopimus, vaan meidän täytyy myös aidosti pohtia, millä keinoilla osaltamme lainsäätäjinä voimme edistää sitä, että kaikissa töissä on turvallista olla.

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

Ajattelin, että sanon siksi kolme keinoa, joista ensimmäinen on se, että tietenkin pitää vähentää riskitilanteita ja parantaa niihin puuttumista. Helpointa olisi aloittaa niistä tilanteista, joissa riski kohdata häirintää tai väkivaltaa on suurin, eli niistä hetkistä, joina työskennellään yksin iltaisin ja öisin. Vastuu tästä kuuluu työnantajille — vastuu kuuluu työnantajille siis siitä, että varmistetaan, että esimerkiksi yksintyöskentelyä rajoitetaan nykyistä tehokkaammin.

Toiseksi ilmapiirin on muututtava. Jokaisen työntekijän pitäisi ajatella, että häirinnästä ja väkivallasta kannattaa ilmoittaa ja että työnantaja myös aidosti oikeasti reagoi ilmoituksen saatuaan. Ja jos tämä ei vapaaehtois pohjalta etene, meillä on täällä eduskunnassa mahdollisuus esimerkiksi päivittää työturvallisuuslainsäädäntöä niin, että siellä voidaan harkita esimerkiksi myös sanktiointia tästä väkivallan ja häirinnän ehkäisemisen laiminlyömisestä.

Ja kolmanneksi työntekijöille pitää tarjota tukea. Jos joutuu häirinnän tai väkivallan kohteeksi, niin se on usein valtavan kipeä kokemus työntekijälle, ja siksi ei auta, että pelkästään kohdataan siinä hetkessä, vaan myös työterveydestä on saatava jälkihoitoa.

Puhemies! Mutta oikeastaan kaikista tärkeimpänä pidän kyllä sitä, että Suomessa jokainen meistä, etenkin aikuisista, ajattelisi, että toimimme itse sillä tavalla kuin me yritämme täällä kasvattaa lapset ja nuoret toimimaan. Valtavan paljon tekemistä on ilmapiirissä ja asenteissa siinä, miten me ajattelemme, että ihmisiä, jotka tekevät työtään, voi kohdella. Ja kyllä se lähtee myös täältä eduskunnasta. Meillä on paljon valtaa, ja toivon, että jokainen osaltaan sitä käyttää, kun esimerkiksi erilaisissa palveluissa asioi. Eli ei ole järkeä, että lapsilta ja nuorilta odotetaan sellaista käytöstä, johon aikuiset eivät itse ihmisten työpaikoilla kykene.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Juvonen, olkaa hyvä.

17.40 Arja Juvonen ps: Arvoisa herra puhemies! Tämä yleissopimuksen ratifiointi on äärettömän tärkeä asia, ja se on myös osa sitä, mitä hallitus tavoittelee. Hallituksen tavoitteena on hyvä työelämä, turvallinen työelämä, ja se kuuluu jokaiselle. Tehy on tehnyt tutkimuksen muun muassa vuonna 2021 siitä, että hyvin moni sote-ammattilainen kohtaa henkistä ja fyysistä väkivaltaa työssään. Tämä on arkipäivää, ja tälle tulee saada loppu.

Tässä hallituksen esityksessä on lausuntopalautteet muun muassa Akava ry:ltä ja STTK:lta, jotka toteavat aivan ansiokkaasti sen, että työntekijöiden suoja väkivaltaa ja häirintää vastaan ei ole riittävällä tasolla. Nyt yritämme parantaa tätä työelämää.

Haluaisin nostaa esille myös henkisen väkivallan ja siitä aiheutuvat seuraukset työntekijöille. Työpaikkakiusaaminen on arkipäivää, se on kaltoinkohtelua, ja se sattuu siinä, missä myös fyysinen isku tai potku tai lyönti. Se on sanan säilä, ja se on loukkaavaa. Työpaikkakiusaamiseen voi olla myös hyvin vaikea puuttua.

Hallitus nostaa kuitenkin esille toiminnassaan niitä erilaisia syrjiviä käytäntöjä, joita työelämässä on, ja rakenteita ja tekee parhaansa sillä saralla. Kysyisin ministeriltä: miten työ etenee?

Haluaisin nostaa esille myös ikäsyrjinnän ja sen, miten loukkaavaa on, kun työntekijä joutuu ikänsä takia kiusatuksi tai syrjityksi tai ei pääse edes sinne työpaikkahaastatteluun, saati että saisi työtä — työllisty siinä sitten.

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

Mutta on tärkeää, että työpaikoista tulee turvallisia ja ihmiset tulevat siellä kuulluiksi, kuten myös se, että työsuojeluvaltuutetut tekevät ja kykenevät työpaikoilla toimimaan ja puuttumaan erilaisiin väärinkäytöksiin.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Viitala, olkaa hyvä.

17.42 Juha Viitala sd: Arvoisa puhemies! Väkivallan ja häirinnän uhka on asia, joka koskettaa työelämässä liian monia. Vaikka hallitus monessa esityksessä heikentää työehtoja, on hyvä, että tässä asiassa annetaan esitys, joka perustuu Kansainvälisen työjärjestön eli ILO:n yleissopimukseen 190. Tämä yleissopimus on merkittävä siksi, että se on ensimmäinen kansainvälinen sopimus, joka määrittelee väkivallan ja häirinnän työelämässä ja asettaa valtioille velvoitteita sen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Se tunnustaa, että väkivalta ja häirintä työelämässä ovat ihmisoikeusloukkauksia, jotka vaarantavat ihmisarvoisen työn, tasa-arvon ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden. Sopimus kattaa kaikki työntekijät ja muut työelämässä toimivat henkilöt riippumatta siitä, missä, milloin ja kenen kanssa he työskentelevät.

Suomi on ollut edelläkävijä työelämän laadun ja turvallisuuden edistämisessä. Meillä on jo olemassa lainsäädäntöä ja toimintatapoja, jotka vastaavat pitkälti yleissopimuksen vaatimuksia. Työturvallisuuslaki, tasa-arvolaki ja rikoslaki kieltävät väkivallan ja häirinnän työpaikoilla ja rankaisevat niistä. Lisäksi työmarkkinaosapuolet ovat sopineet yhteisistä pelisäännöistä ja toimenpiteistä, joilla pyritään ehkäisemään ja ratkaisemaan väkivallan ja häirinnän tilanteita. Mutta meillä on silti vielä parantamisen varaa: tutkimusten mukaan väkivaltaa ja häirintää työelämässä kokee edelleen liian moni. Erityisesti naiset, nuoret, vähemmistöt ja epätyypillisissä työolosuhteissa olevat ovat alttiita väkivallalle ja häirinnälle.

Väkivalta ja häirintä aiheuttavat vakavia seurauksia niin yksilöille, työyhteisöille kuin yhteiskunnallekin. Ne heikentävät työhyvinvointia, työkykyä, työmotivaatiota ja tuottavuutta ja lisäävät sairauspoissaoloja, tapaturmia, työuupumusta ja työkyvyttömyyttä. Tämän vuoksi meidän on tehtävä kaikkemme, jotta väkivalta ja häirintä työelämässä saadaan loppumaan. Meidän on luotava sellainen työkuultuuri, jossa väkivaltaa ja häirintää ei hyväksytä missään muodossa, jossa niistä uskalletaan puhua ja ilmoittaa ja jossa niihin puututaan tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti. On myös varmistettava, että työntekijöillä ja työnantajilla on riittävästi tietoa, osaamista ja välineitä väkivallan ja häirinnän ennaltaehkäisyyn ja käsittelyyn.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Räsänen, Joona, olkaa hyvä.

17.45 Joona Räsänen sd: Arvoisa puhemies! Suomalaisen työelämän osalta on todettava, että täytyy todella olla nollatoleranssi kaikelle väkivallalle ja kaikelle häirinnälle. Voisi kuvitella, että se on myös koko tämän salin yhteinen tahto, että erilaisia toimenpiteitä monella eri saralla tehdään siihen suuntaan, että tämä tavoite myös toteutuu. Tärkeänä symbolisena toimenpiteenä nyt on myös se, että ratifioimme tämän sopimuksen.

Arvoisa puhemies! Tämä aihekokonaisuus on totta kai tärkeä sekä kaikkien niiden työntekijöiden osalta, jotka tänä päivänä joutuvat omassa työssään kokemaan väkivallan uhkaa tai suoraa väkivaltaa tai häirintää, että varsinkin niiden tulevien työntekijöiden osalta. Tiedämme, että meillä ikäluokat valitettavasti vaan pienenevät ja pienenevät, ja me tarvitsemme jokaisen heistä myös sitten aikanaan työelämäänsä rakentamaan tätä yhteistä yhteiskun-

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

taa. Sen takia on kaikin keinoin myös puututtava siihen, että mielikuva suomalaisesta työelämästä olisi tulevaisuudessa parempi kuin se ehkä tietyillä aloilla tänä päivänä on. Voisi kuvitella, että siinäkin kysymyksessä niillä kaikilla toimenpiteillä, joilla väkivaltaa ja häirintää pystytään ehkäisemään, on merkitystä.

Arvoisa puhemies! Ajattelen myös niin, mihin moni jo edellä puhunut on viitannut, että ei pelkästään riitä tämä symbolinen sitoumus tähän vaan tarvitaan konkreettisia toimenpiteitä. Täällä viitattiin jo siihen, että myös hallituksen omassa ohjelmassahan tätä aihekokonaisuutta käsitellään ja viitotetaan vähän tietä, mitä hallitus ajattelee tehdä, mutta tähän on nimenomaan kysymys, jota pitää ratkoa yhdessä työelämän osapuolten kanssa, työntekijöiden ja työnantajien välillä. Siksi ajattelisin, kun tällä hetkellä ehkä muutoin on hie-
man turbulenttinen suhde niin palkansaajien ja hallituksen välillä kuin varmasti palkansaajien ja työnantajien välillä, että olisiko tästä aihekokonaisuudesta kuitenkin saatavissa sellainen asia, jossa pystyttäisiin istumaan yhteiseen pöytään ja pystyttäisiin hakemaan niitä konkreettisia toimenpiteitä, joilla me todella meidän työelämäämme laajalla rintamalla pystymme parantamaan. Voisi ajatella, että tämä olisi myös sellainen asia, jossa molemmilla osapuolilla varmasti olisi annettavaa, ja ne olisivat varmasti mielissään, mikäli hallitus myös laittaisi pystyyn tällaisen yhteisen pyöreän pöydän, jossa mietittäisiin, millä tavalla konkreettisesti näitä asioita voitaisiin viedä eteenpäin, jotta todella suomalainen työelämä olisi tulevaisuudessa parempi aivan meille kaikille.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Malm, olkaa hyvä.

17.48 Niina Malm sd: Puhemies! Edustaja Räsänen nosti esiin tärkeän asian, ja haluan heti sitä tässä kompata. Eli vaikka asioista ollaan eri mieltä, niin on kuitenkin aina positiivista se, että löytyy jokin yhteinen tekijä. Siitä on hyvä aloittaa, ja tämä hallituksen esitys on sellainen.

Kiitos ministerille lain esittelystä. On loistavaa, että tämä tulee nytten. ILO:n yleissopimuksen käsittely ja ratifiointi on kuitenkin yksi merkkipaalu tällä tiellä, jolla meidän täytyy kulkea eteenpäin häirinnän ja hyväksikäytön ehkäisemiseksi suomalaisessa työelämässä. Asia on kovin tärkeä, ja se on kovin valitettava. Koska yleissopimuksen tarkoituksena on suojella työntekijöitä ja muita työelämässä toimivia henkilöitä väkivallalta ja häirinnältä, niin sopimus sisältää myös määräyksiä keskeisistä periaatteista, suojelusta, ehkäisemisestä, täytöntöönpanosta ja oikeuskeinoista sekä ohjauksesta, koulutuksesta ja valistuksesta.

Erityisen tärkeänä pidän sitä, että meidän kaikkien tulisi sitoutua väkivallattomaan elämäntapaan yleisesti. Ensisijaisesti ohjauksella, valistuksella ja koulutuksella tämä kierre pitää saada katkaistua. Suomi on ollut ja on yhä väkivaltainen maa, ja se määritelmänä pitää sisällään niin kouluväkivallan kuin seksuaalisenkin väkivallan muodot. Vaikka paljon on tehty työtä väkivallan ja häirinnän poistamiseksi työpaikoilta, niin samaan aikaan tilastot kuitenkin osoittavat, että erityisesti julkisen sektorin työpaikoilla suoranaista väkivaltaa, häirintä tai niiden uhka on lisääntynyt, erityisesti naisvaltaisilla aloilla. Ja mikä huoletuttavinta, väkivalta ja häirintä tulee yleensä asiakkailta, potilailta tai oppilailta ja kohdistuu turvallisuuteen, kasvatukseen tai hoitoon liittyvää tärkeää työtä tekeviin työntekijöihin. Tämä on vakava viesti, josta esimerkiksi alan ammattijärjestöt ovat muun muassa ker-
toneet.

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

Toivottavasti tämä lain ratifiointi nostaa tämän kansainvälisen aiheen taas keskusteluun ja pystyisimme niin kansallisesti kuin Euroopan unioninkin alueella tekemään tärkeitä toimia väkivallan ja häirinnän vähentämiseksi.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Juvonen, olkaa hyvä.

17.50 Arja Juvonen ps: Arvoisa herra puhemies! On hienoa, että tänään käymme täällä hyvää ja rakentavaa keskustelua ja olemme kaikki sitä mieltä, että työelämän ja sen turvallisuuden parantaminen on tärkeää.

Haluan nostaa vielä esille henkeen kohdistuvat uhkaukset ja jopa rikokset, joita yksin työskentelevät joutuvat kohtaamaan. Tässä nostan esille esimerkiksi postinjakajat, taksikuskut, hoitajat, jotka monesti yön tunteina tekevät sitä asiakaspalvelutyötään ja kohtaavat sitten jopa väkivaltarikoksen. Meillä on muun muassa ihmisiä tapettu työpaikoilleen. Ja tämä jos joku on järkyttävää, ja tällaisia tapauksia ei saisi olla yhtä ainoatakaan.

Kysyisin teiltä, ministeri: millä tavalla yksin työskentelevien ihmisten työturvallisuutta voidaan parantaa? Olen itse hoitajana työskennellyt vuosikausia yöaikaan pimeässä, ja tilanteita on ollut jos jonkinlaisia, myös niitä, että on yksin ainoana vastaavana siellä työpaikalla. Siellä ollaan hieman pulassa silloin, kun tilanne on päällä — mitä tehdään ja mistä saadaan se apu.

Eli todellakin, mitenkä myös heidän, jotka yön tunteina tekevät työtänsä, eikä aina ole sitä apua lähellä, tilanteeseensa tämä yleissopimuksen ratifiointi vaikuttaa? — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ministeri Grahn-Laasonen, noin kolme minuuttia, olkaa hyvä.

17.52 Sosiaaliturvaministeri Sanni Grahn-Laasonen: Kiitos, arvoisa puhemies, ja erityinen kiitos tästä keskustelusta, joka sisälsi paitsi yhteisen tahtotilan myös monia konkreettisia ehdotuksia ja näkökulmia aiheeseen, joka varmasti meitä yhdistää — eli tahtotila siitä, että suomalainen työelämä olisi turvallinen jokaiselle tekijälle ja että löytyisivät ne käytännöt, joilla voidaan kitkeä kaikenlainen väkivalta, häirintä, uhkaava käytös työpaikoilta ja niistä tilanteista, joita esimerkiksi edustaja Juvonen kuvasi tässä viimeisimmässä puheenvuorossaan yksin työtä tekevien kohdalla. Kyllä se on tietysti hyvin paljon sellaista suunnittelua vaativaa, miten työsuojelusta on huolehdittu, miten näihin tilanteisiin ennalta varaudutaan, miten esimerkiksi varmistetaan se, ettei joutuisi työskentelemään yksin tai että olisi erilaiset varoitussjärjestelmät ja muut keinot ja tunnistettaisiin niitä riskejä ja uhkatilanteita jo ennalta, jotta pystytään toimimaan.

Tämä on myös sellainen asia, jossa on yhteistä tahtotilaa työelämäosapuolten kanssa huomattavankin paljon, ja uskon, että keskusteluja voidaan jatkaa esimerkiksi jo käynnissäkin olevien prosessien puitteissa, muun muassa. Hallituksen tahtotila on ollut jatkaa semmoisia hyviä käytäntöjä, kuten vaikka TYÖ 2030 -ohjelmaa, missä on mahdollisuus laajalle vuoropuhelulle työelämän tulevaisuuden kehittämisestä, ja myös näistä sisällöllisistä kysymyksistä käydään jatkuvaa keskustelua. Eli mielelläni olen tätä keskustelua osaltani ministerinä viemässä eteenpäin, ja tarvittavia esityksiä on luvassa. Hallitusohjelmassa on vahva tahtotila kuvattu työturvallisuuden vahvistamisesta, ja siellä on nostettu myöskin tiettyjä aloja, joihin viimeaikaisesti on paljon huolta kohdistunut, kuten vaikka hoito- ja pe-

Punkt i protokollet PR 10/2024 rd

lastushenkilöstön tilanne — mutta ei suinkaan ainoina aloina, vaan eri ammateissa näitä tilanteita valitettavasti esiintyy, ja niihin pitää pystyä tehokkaammin puuttumaan.

Tosiaan tämä tänään käsittelyssä ollut oli kansainvälisen sopimuksen määräysten voimaansaattamista koskeva asia, ja se tarjosi nyt hyvän mahdollisuuden käydä tästä laajempaa keskustelua. Mikäli teille tulee hyviä ajatuksia, niin mielelläni kuulen niitä tämän jälkeenkin. — Kiitos.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet.